

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2910/2025
24.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гаврило Рајевић, адвокат из ..., против тужене „Eurobank Direktna“ a.d. Београд, чији је пуномоћник Александар Обрадовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3064/2024 од 11.12.2024. године, у седници одржаној 24.06.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3064/2024 од 11.12.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3064/2024 од 11.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 13392/10 од 08.05.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се поништи као незаконито решење правног претходника тужене од 21.07.2010. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 31.03.2005. године, одбачена као недозвољена тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоца врати на раније радно место или на друго радно место које одговара његовој стручној спреми, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Трећег основног суда у Београду П1 13392/10 од 25.03.2024. године, којим је одбијен захтев тужиоца за доношење допунске пресуде. Ставом трећим

изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу запосленом на пословима „...“ у Сектору општих послова, решењем „Findomestic banka“ а.д. Београд, правног претходника тужене од 21.07.2010. године отказан је уговор о раду од 31.03.2005. године, због кршења радне дисциплине и понашања због којег не може да настави рад код послодавца, што је Правилником о раду код туженог предвиђено као оправдан разлог за отказивање уговора о раду, са даном 30.07.2010. године. Утврђено је да је 30.06.2010. године ББ, запослена у предузећу „Inex Immoguard“ и која је обављала послове обезбеђења, пријавила да се 28.06.2010. године у просторијама банке десио инцидент у коме је она нападнута од стране тужиоца, запосленог на пословима ..., тако што ју је тужилац насилно увукао у лифт, том приликом покушао да оствари физички контакт са њом, док је она вербално и физички покушавала да се одбрани, а да је и након изласка из лифта дошло до поновног узнемиравања од стране тужиоца у празној канцеларији у коју је она службено ушла, а тужилац који у тој канцеларији није имао никаква посла ушао за њом и затворио врата. Након сазнања о наведеном догађају спроведен је поступак утврђивања чињеница и прегледан је снимак видео надзора, на коме је забележ наведени инцидент. ББ је дала писану изјаву у којој је детаљно описала догађај, а изјаву је дао и тужилац који је признао да је у лифту успео да оствари физички контакт са њом који је непримерен радном окружењу. Тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ, са образложеним чињеницама и доказима, и остављен му рок да се на упозорење писмено изјасни, а побијано решење је донето и након оцене да је тужилац и раније 28.06.2007. године већ упозораван на постојање оправданих разлога за отказивање уговора о раду из истих разлога прописаних Правилником о раду.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право из одредбе члана 179. тачка 3) Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05) и члана 125. став 1. тачка 15. Правилника о раду туженог и оценили да тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду није основан.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Основ за престанак радног односа због непоштовања радне дисциплине, у смислу одредбе члана 179. тачка 3) Закона о раду, који је био на снази у време доношења решења о отказу уговора о раду, је ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Чланом 125. Правилника о раду тужене као разлог за отказ уговора о раду прописано је изазивање нереди или туче у просторијама банке и друго недолично понашање према запосленима и странкама.

Поштовање радне дисциплине подразумева обавезу запосленог да савесно и одговорно обавља послове на којима ради и да поштује организацију рада, што подразумева обавезу поштовања радног времена, затим савесно, одговорно и благовремено испуњавање обавеза свог радног места, као и одговарајуће понашање запосленог на раду и у вези са радом, према послодавцу и према осталим запосленима. Последице непоштовања радне дисциплине и несавесног, незаконитог или неблаговременог испуњавања обавеза свог радног места, регулисане су Законом о раду и Уговором о раду, који закључују послодавац и запослени.

Тужиоцу је побијаним решењем на терет стављено да је на начин ближе одређен у образложењу побијаног решења применом силе и сексуалним узнемиравањем повредио достојанство, лични и професионални интегритет ББ, какво понашање се сматра недоличним понашањем које се може негативно одразити на углед банке, као и на рад других запослених и представља понашање због којих запослени не може да настави рад код послодавца.

Такво понашање тужиоца и по оцени Врховног суда представља непоштовање радне дисциплине утврђене општим актом тужене, односно основ за примену отказног разлога, па су правилно нижестепени судови оценили да су испуњени законом и уговором прописани услови за отказ уговора о раду тужиоца, што оспорено решење о отказу чини законитим, а захтев за поништај решења о отказу уговора о раду неоснованим.

Како је тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду неоснован, правилно су нижестепени судови оценили да се тужиоцу не може пружити судска заштита ни у погледу акцесорних захтева.

Наводима ревизије тужилац понавља наводе истакнуте у жалби којима заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, ставља примедбе на оцену доказа из члана 8. ЗПП и указује да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због чега се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Тужиоцу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била потребна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**